

своята пѣхота и разпрѣсна силата, която бѣ събралъ за една контра атака... Въ десетъ минути, може би петнайсетъ, пушките замѣлчаха съвършено съ изключение на тѣзи, които бѣха оставени на позицията и които се държаха храбро. Тогава дивизията захвана да отстъпва... Българските пушки огриха убийственъ огънь срѣщу гѣситѣ отстъпващи редове. Никога азъ не съмъ видѣлъ въ войната нѣщо по-прѣкрасно отъ отстъплението на турската пѣхота. Както се движатъ, когато отиватъ на учение, тѣй се движатъ и подъ огъня на шрапнелитѣ. Въ далечината на височинитѣ се виждатъ турцитѣ, които отстъпватъ бавно подъ артилерийския огънь. Въ дѣсно дѣйствува турската артилерия; по-насамъ се движи отстъпващата артилерия.

Плѣняването на откъснати отъ армията си турски войници. Слѣдъ боеветѣ при Люле-Бургазъ много отдѣления отъ турската армия не можаха да се съединятъ съ ядрото на послѣдната, което отстъпваше къмъ Чаталджа, и биваха твърдѣ често, безъ особна съпротива, плѣнявани отъ българската войска. Българскитѣ войници, незнаещи турския езикъ сж били често изненадвани съ думитѣ „теслимъ!“, което ще каже — прѣдавамъ се!

Наградата за доброто дѣло. Почти всички инострани вѣстници прѣдалоха епизодъ, а илюстриранитѣ списания го илюстрираха, какъ единъ висшъ офицеръ се спасилъ по единъ чудесенъ начинъ, благодарение на своето милостиво и добро сърдце, отъ сигурна смъртъ. Когато турскитѣ войски отстъпвали къмъ Чаталджа, заедно съ тѣхъ бѣгало и турското население отъ околнитѣ мѣста. Въ бѣгството и суматохата, много бащи и майки изоставяли дѣцата си на божието провидѣние. Веднѣжъ единъ офицеръ съгледалъ едно малко момиченце, заглѣзнало въ калъта, безпомощно и беззащитно; гранати и куршуми се сипѣли наоколо и всѣка минута момиченцето рискувало да бѣде убито или стѣпкано отъ кавалерията. Офицерътъ се доближилъ до момичето, слѣзълъ отъ коня си, зель го въ рѣцѣтъ си и го увѣщавалъ да не се плаши. Въ тая минута една граната паднала тѣкмо въ коня му, прѣснала се, убила коня, а офицера като по чудо останалъ неповрѣденъ заедно съ момичето.

Командуващитѣ третата армия. Въ българско-турската война третата армия, командувана отъ генералъ Радко Дмитриевъ, спечели голѣми воени лаври за своитѣ успѣхи. Тукъ ние прѣдаваме ликоветѣ на началницѣ на тая армия. Въ бѣдеще ще дадемъ ликоветѣ и на другитѣ войскови началници, които принесоха заслуги на отечеството си съ своята боева вѣщина.

„Не искамъ помощъ отъ своя неприятель!“ Това е една истинска случка отъ войната ни съ турцитѣ, хроникрирана отъ много чуждестрани вѣстници и списания и прѣдадена въ картини. Ожесточението, особено въ началото на войната, бѣ голѣмо между неприятелѣтъ; толкова голѣмо, че то се е проявявало даже и тогава, когато на ранения неприятель сж се притичали на помощъ наши войници или лѣкари. Картината, която даваме, ни рисува какъ единъ турски войникъ изважда ножа да убие единъ български санитаръ, кейто иска да му прѣвърже раната.

Български кавалерийски аванпостъ. Картина отъ А. Молилари, италянки художникъ, придружаващъ българската армия. Картината ни рисува една сцена отъ военния животъ. Утро. Едва се е развидѣло и кавалерийскитѣ развѣзди, имащи за задача да търсятъ неприятеля, сж вече на работа. Ето ги да дебнатъ и офицеръ и войникъ задъ едни камъни. Войникътъ слѣди съ напргнато внимание, сжщо и офицера, а конетѣ наоколо, спокойни, неподозрѣващи нищо — хрупкатъ трѣва. Далечъ въ равнината долу лакатуши Марица, а на лѣвия ѝ брѣгъ българска войска на бивакъ.

Картини извънъ текста (приложение цвѣтно къмъ кн. V и VI).

Вижте го, героя-побѣдителъ се връща! Картина отъ К. Витковски, американски художникъ. Прѣдадена ни е една мила сцена отъ дѣтинския животъ. Кой отъ по-възрастнитѣ не е прѣживялъ това, което прѣживява въ тая минута тоя хлапакъ, който се връща тѣй гордъ отъ ловидба (сържцѣ сигурно) на риби въ близката рѣка! И има право да бѣде гордъ и веселъ, защото не напраздно се е пекалъ на слѣнето и е стоялъ съ часове въ водата. Моментътъ е прѣдаденъ съ неподражаема вѣщина и ние се надѣваме, че тая картина ще достави голѣмо удоволствие на нашитѣ малки и голѣми абонати.

Съдържание на книжка V и VI.

1. Сполучилъ . . . Картина отъ Ф. Руссо.
2. Алчникътъ и завистникътъ. (Срѣднѣвѣковна приказка — за дѣца и юноши).
3. Йони и „класивата“ дама. (Разказъ отъ Чарлзъ Дикенсъ — за дѣца и юноши).
4. Кжсче хлѣбець. (Стихотворение изъ В. Чайченко).
5. Пиринъ планина. (Композиция).
6. Нощни мисли. (Стихотворение. Прѣвелъ П. П. Славейковъ. По Хайне).
7. Съ четка и мастило. (Силуети). Картини за рисуване.
8. Старогръцки легенди. (Аврора)
9. Баща. (Разказъ отъ Н. Казминъ — за дѣца и юноши).
10. Юнакъ и гора. (Новобългарска балада отъ Ив. Ст. Андрейчинъ).
11. Изъ забравенитѣ легенди. (Отъ Н. Тенеромо — Прѣвелъ Цв. Шиваровъ — за юноши).
12. Балканската война въ картини: 1) На почивка слѣдъ прѣвземането на Лозен-Градъ 2) „Българитѣ идатъ!“ Паническо бѣгство на турцитѣ слѣдъ прѣвземането на Логенъ-Градъ. 3) Батарейта на мрътвитѣ. (Епизодъ отъ боеветѣ при Люле-Бургазъ). 4) Отстъплението на турската армия слѣдъ поражението ѝ при Люле-Бургазъ 5) Плѣняването на откъснати отъ армията си турски войници. 6) Наградата за доброто дѣло. (Единъ епизодъ отъ боя при Люле-Бургазъ). 7) Командуващитѣ III-та армия съ саморжчнитѣ имъ подлиси. 8) „Не искамъ помощъ отъ своя неприятель! . . .“ (Истинска случка отъ войната). 9) Български кавалерийски аванпостъ. Картина отъ А. Молилари.
13. Какъ обичала една дѣвойка своя татко. Разказъ отъ Л. Н. Толстой — за дѣца и юноши.
14. Точиларътъ отъ Дабѣ Разказъ отъ Ж. Коломбъ — за юноши.
15. Японска приказка. Прѣв. С. Чилингировъ.
16. Горанъ. (Стихотв.) Отъ Вуйчо Ваню.
17. Старата котка и младата мишка Басня, отъ Лафонтена — за дѣца и юноши.
18. Звѣръ нечуванъ. Приказка. Отъ Елинъ-Пелинъ.
19. Диана, богиня на луната. Отъ английски прѣведе Д. Мавровъ.
20. Зима. Отъ Вуйчо-Ваню
21. Битка. Разказъ отъ Ив. Ст. Андрейчинъ — за юноши.
22. Нашитѣ картини. Разяснения.